

svær se, hvordan det vender, i forhold til at nogle er mere velstillede og andre er mindre velstillede. Det har ikke noget med topskat eller noget som helst andet at gøre, det er simpelt hen en ren foræring til dem, der har mest.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:13

Leif Mikkelsen (NY):

Nu er vi i Ny Alliance optaget af at indrette Danmark med en skattepolitik, der sikrer, at der bliver hænder nok til at finansiere fremtidens velfærd. Og det fås altså ikke ved at tænke i en højere og højere beskatning. Det er sådan set den anden vej, vi skal – det viser alle undersøgelser – i forhold til de danskere, der gerne skulle blive i Danmark og arbejde og betale skat, eller de udlændinge, der gerne skulle komme her til og arbejde og betale skat; der er mange faktorer, som er særdeles væsentlige, med hensyn til hvordan samfundet kører.

Det er altså ikke høj beskatning, som måske er en særlig socialdemokratisk øvelse, men det er altså dynamik i et samfund, og det vil der komme, hvis man fører en anden skattepolitik. Det har overhovedet ikke noget at gøre med at være reaktionær; det er en fejltolkning. Det er nok svært for socialdemokrater at forstå, men det er faktisk en god tænkning. Det skulle man lige prøve at tænke over.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til Ny Alliances ordfører.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 19.15, hvor det genoptages. Og den første, der kommer på talerstolen kl. 19.15, er hr. Lars-Emil Johansen.

Mødet er udsat. (Kl. 18.14).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Mødet er genoptaget. Jeg giver ordet til hr. Lars-Emil Johansen, og taletiden er 15 minutter.

Kl. 19:15

(Ordfører)

Lars-Emil Johansen (SIU):

Finansloven er de politiske drømmes virkelighed. Det er i finansloven, de forskellige ideologier får fast form, og de forskellige politiske aftaler får de rammer, de reelt kan udfolde sig inden for

uden for dette hus. Derfor er det også med glæde, jeg kan konstatere, at den udmærkede aftale, der nu er blevet indgået om den fremtidige varetagelse af det grønlandske retsvæsen, nu også har fået sit økonomiske fundament via dette finanslovforslag. Det er glædeligt og et godt eksempel til efterlevelse i vore to lande på en række af de andre områder, hvor vi nu diskuterer fremtidens ordninger.

Lad mig også benytte lejligheden til at ønske den danske regering og det danske folk tillykke med den fremragende økonomiske situation, som landet befinder sig i i disse år. I den sammenhæng kunne man vel med rette forestille sig danskerne som et lykkeligt folk, styret af en række politikere, der aldeles ikke er på udkig efter at tage de få indtægtsmuligheder, som andre, økonomisk ringere stillede folk har udsigt til, fra dem. Det var i store træk også den oplevelse, vi havde i Grønland, da vi efter lange og til tider ganske vanskelige forhandlinger i Selvstyrekommissionen nåede frem til en aftale, som alle partier i Grønland og Danmark med undtagelse af Dansk Folkeparti kunne tilslutte sig.

Det grundlæggende perspektiv i den aftale var og er, at den på en gang sikrede og sikrer Grønland en mulighed for at pumpe eventuelle nye indtægter fra landets råstoffer ind i vores egen pengekasse og samtidig starte afviklingen af det bloktilskud, som vi gerne ser afløst af Grønlands egen økonomiske formåen. Det mål har vi drøftet i forbindelse med samtlige de finanslovforslag, som er behandlet siden 2001, og regeringen har endog nedsat ekspertkommissioner i et forsøg på at fremme mulighederne for en grønlandsk erhvervspolitisk udvikling, der kan bevæge landet væk fra bloktilskuddet. Hidtil er det ikke lykkedes. Desværre er behovet for bloktilskuddet derimod steget i de seneste år, og tilskuddet nåede efter min mening den absolutte smertegrænse, da det passerede de 3 mia. kr.

Nu skal den udvikling vendes, og det er en af grundene til, at den grønlandske side – på trods af vore problemer med en række andre områder i forslaget til den nye selvstyrelov – gik ind for det samlede kompromis om lovforslaget, som blev opnået på møderne i Selvstyrekommissionens arbejdsgruppe den 30. marts 2007 i København og gentaget på selve kommissionens møde den 13. juni 2007 i Tasiilaq, og som alle ansvarlige partier, også i Danmark, som sagt sluttede fuldt ud op om.

Sådan set burde der altså ikke være mere at ræfle om, hvis man ellers ønsker at holde sig til